

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta” iese în dă-care zi.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.

N-rii de Duminică 2 fl. pe an.

Pentru România și străinătate:

Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.

N-rii de Duminică 8 franci.

Se primumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colocteri.

Abonamentul pentru Brașov

administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 stagiu

I: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.

Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.

seu 16 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 126.

Brașov, Mercuri, 7 (19) Iunie

1895.

Creditul și Academia.

Brașov, 6 Iunie v. 1895

Scim, că cu ocaziunea întruni-
rei delegațiunilor din acest an, ra-
portorul comisiunei pentru armată,
Aurel Münich, pusese în vedere
Majestații Sale două puncte, despre
cari credea el, că vor da prilegiu la
desbateri mai mari. Unul dintre
aceste puncte privea votarea unui
credit extra-ordinar de 20 milioane fl.,
er al doilea se referea la atacarea
înființării unei a treia academii mili-
tare, pe care Maghiarii o urgiteză
cu atâta stăruință.

S'a înșelat însă d-l Münich în
prevederile sale, căci delegațiunile
au trecut peste amândouă punctele
acestea cu o ușurință neașteptată.

Creditul extra-ordinar de 20 mi-
lióne, după cum aflăm din raportu-
rile semi-oficiose mai nouă, sosite
dela Viena, s'a votat în ședința de
Luni a delegațiunilor fără nici o
discuțiune. Nu s'au dat nici măcar
lămuriri mai amănunțite asupra mo-
dului de încasare și de întrebui-
nțare a banilor, ci totul s'a votat,
cum s'ar țice, cu ochii închiși.

Ce privește cestiunea unei a
treia academii militare, a căreia în-
ființare o pretind Ungurii pentru
teritoriul ungar, s'au ivit, ce-i drept,
ore-cari discuțiuni, dér și peste ace-
stea s'a trecut ușor la ordinea zilei.
Ministrul de război Krieghammer
și-a susținut punctul său de vedere,
deklarând și de astă-dată, că are să
trcă încă mult timp până se va ivi
necesitatea înființării unei a treia
academii militare. Creditul de 40,000
fl., ce s'a votat anul trecut pentru
pregătirea planurilor, nu l'a putut
întrebuița, țice ministrul, deore-ce
și timpul a fost prea scurt, er de
altă parte, pentru a se puté face
planul, trebuie mai întâi să se sta-
biléscă locul, unde are să se înfi-
nțeze academia.

Se 'nțelege, cu acest răspuns
delegații unguři n'au prea fost mul-
țumiți. Mai ales Alexandru Hegedüs
„din punctul de vedere al realizării
ideii de stat maghiar” ceru cu stăruință
și de repețite-ori, ca să nu se mai
amâne cestiunea înființării acade-
miei. El prezenta în acest sens și
un proiect de rezoluțiune, în care
ceru, ca delegațiunile: „să declare
ca necesară și urgentă înființarea
unei a treia academii militare în
Ungaria”.

Proiectul de rezoluțiune al lui
Hegedüs însă îndemnă pe ministrul
de război Krieghammer să declare
din nou, în mod și mai categoric,
că în împrejurările de ađi ale ar-
matei nu află necesară înființarea
unei a treia academii, ba arată, că
acésta ar fi chiar periculoasă din punc-
tul de vedere al reputațiunei celor
două academii militare esistente.

Declarațiunile acestea ale lui
Krieghammer au amărit mult pe
delegații unguři. Horanszky țice, că
acum reese mai pe sus de ori-ce în-
doelă, că ministrul nu e aplecat a
împlini „dorința majorității”. A mai
stăru pentru înființarea academiei,
după ce de 15 ani încóce toate stă-
ruințele au rămas zadarnice, ar în-
sămna, după el, știrbirea autorității
instituțiunei delegațiunilor. De aceea
Horanszky și făcu declararea, că
renunță la înființarea academiei, mai
ales fiind-că el nici n'ar fi învoit a
se înființa pe teritoriul ungar o aca-
demiă, a căreia limbă de propunere
să nu fiă cea ungurescă.

În fine lucrul a rămas așa, că
ministrului de război i s'a dat un
nou termin, de un an, pentru lucra-
rea planului și consumarea celor
40,000 fl. votate în acest scop.

Astfel peste cele două „puncte”
ale raportorului Münich s'a trecut la
ordinea zilei, fără de-a se face gaură
în cer. Delegațiunea ungară a tre-
buit să se supună atât la votarea

creditului de 20 milioane, cât și în
cestiunea academiei, în privința că-
reia de-altmintrelea nici Ungurii nu-și
pot da sémă de ceea ce voesc.

Ei speréză, pôte, că înființată
fiind o asemenea academiă militară
pe teritoriu ungar, în scurt timp li-ar
succede de-a o și maghiarisa, întro-
ducând în ea limba maghiară ca
limbă de propunere. Asemeni spe-
ranțe, se 'nțelege, sunt foarte ademe-
nitóre pentru șovinistii unguři și de
aceea e ușor de înțeles, pentru ce
stăruie ei cu atâta îndirjire de-a se
înființa această academiă.

Dér esperimentul acesta, decă
s'ar pune în aplicare, ar costa trei
milioane floreni. De unde atâția bani
risipiți în vânt? Budgetul armatei
și așa merge tot crescând, în fiă-
care an cu câte patru milioane mai
mult. Șovinistii unguři mai vor, pe
lângă asta, să exploateze și terenul
militar pentru esperimente de ma-
ghiarisare în contul contribuabililor?
Nu véd ei, că și așa greutatea sar-
cinelor publice a ajuns culmea, că-
reia sunt a se datori mișcările so-
cialiste, emigrările în masse și alte
calamități?

Dér acésta privește numai par-
tea materială a lucrului. Adevératul
pericul stă însă în tendința șoviniș-
tilor maghiari, de-a întroduce și în
armată șovinismul și netoleranța de
rassă. Acesta este adevératul scop,
ce-l urmăresc ei cu înființarea aca-
demiilor militare pe teritoriul ungar.
Când vor isbuti s'o facă și acésta,
consecințele funeste ale esperimen-
tărilor lor sunt ușor de prevécut
pentru ori-ce patriot nepreocupat.

Din Blașiu primim următoarele sciri
de importanță:

— Vě comunic în grabă, că în
afacerea cu fotografia abiturienților,
Consistorul a ținut Sămbătă ședința, în
care a hotărît să facă pași la minis-

trul Wlassics, ca să casseze ordinul dat
pentru amânarea examenelor de maturi-
tate, ordin, care s'a dat înainte de-a
fi cunoscută investigația făcută de
direcțiunea gimnasiului.

— La sfirșitul săptămănei tre-
cute inspectorul Havas, care a venit
aici la examenele de cualificațiune
ale învțătorilor, a relegat din scrip-
turistica maghiară nu mai puțin ca pe
13 învțător.

— Ađi, 17 Iunie, a sosit aici un
ucaz al ministrului Perczel, prin care
deklară de desfînțată Casina română, ca
s'a înființat aici de curënd. Scirea e
produs în toate păturile populațiunei
mare iritare și senzația.

O conferență a d-lui G. Ocașianu

despre cauza noastră. În nr. 6., anul XI
din „Bulletin mensuel dela société d'études
philosophiques et sociales” se publică în resu-
mat o conferență, ce a ținut-o talentatul
nostru compatriot și amic, d-l G. Ocașianu,
la 8 Mai asupra „csstunei române din Tran-
silvania și Ungaria”, ascultat fiind de un
numeros public, domni și dame, cari au
răsplătit zelul și activitatea conferențiarului
prin vii și repetate aplauze. Conferențiarul
începu prin a vorbi despre principiul de
naționalitate, spuse apoi cum cestiunea
naționalităților se agită ađi în toate cercu-
rile culte ale Europei. În legătură cu lup-
tele Românilor din Transilvania și Ungaria
pentru limbă și naționalitate, conferențiarul
făcu amintire de procesul monstru al Me-
morandului, de vexațiunile și opresiunile
mari la cari sunt espuși Românii din par-
tea elementului maghiar eto. Spune apoi
cum Românii din Transilvania și Ungaria
n'au măcar un singur reprezentant în dietă,
cum Ungurii nu pot stăpâni în Ardeal,
decât prin subjugarea Românilor, falsifi-
când constituția dela 1867 și călcând-o în
picioare. Esplică apoi d-l Ocașianu anomalia
după care la noi esistă încă și ađi două
feluri de legi electorale, una favorabilă
pentru Maghiarii din Ungaria propriu țice,
și alta nefavorabilă, nedreptă și rămasă de

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Familia marinarului *).

De Cordelia.

Pe țermul mării dela Liguri, tocmai
între Sestri și Cornigliano, ședeau două fe-
mei frumoșe într'un bordeiu sérăcacios.
Una era mai tinără și mai vială, pe fața
celeilalte însă gândurile începură a trage
braze ușore. Judecând din trăsurile feței
lor, puteau să fiă surori.

Dinaintea lor pe masă ardea un mic
ștearț. Una dintre ele croșeta, cealaltă că-
rpea o hăinuță de băiat. Cea mai tinără
rupse tăcerea.

— „Vântul suflă aspru! Gigia, n'auđi
cum geme marea? Măne nu vom avé Cră-
ciun frumos”.

— „Mie 'mi-e tot una” răspuse cea-
laltă. „De când nu este aici bunul meu
Pippo, o ți imi e tot așa de tristă, ca și
cealaltă. Când véd, că alții sərbătoresc, pe
mine mă stăpănesc cu atât mai tare du-

reera decă-mi vine minte, cum el obi-
nuia a veni séra acasă, aducând tot-déuna
ceva cadou dulce și drag, mie și copiilor,
cari atunci erau încă așa de mititei!...
Șfirșese odată și cât mai curënd acea pe-
tecire, eu nu mai véd, mă dor ochii”.

— „Tu într'adevăr vei fi bolnavă”,
răspuse cealaltă, luând lucrul de mână dela
sora sa. „Erăși plângi? Și asta ține tot
așa de șese ani”.

— „Mi-se pare, că s'a întemplat nu-
mai ieri. Încă și ađi imi vuese în ureche,
ceea ce am audit vorbindu-se atunci. „Fol-
gore” a suferit naufragiu. Nu s'a putut
mântui nime. În ea se aflau marinari din
ținutul acesta. Când védură, că m'am fă-
cut galbenă, ca céra, mi au țis: „Dóra se
află între ei vre-un cunoscut de al d-tale?..
Dumnedeule, dóra și bărbatul meu era în-
tre ei. Am suferit chinuri grozave în acel
moment. Dér mai bine nici să memai gân-
desc la acésta. De n'ai fi venit la mine
atunci, nu sciu, ce s'ar fi ales de mine și
din bieții mei copilași. Așa-i draga mea,
că-ți causez durere? Însă în totă ția, de-
bue să mă gandesc necurmat la nenoroci-
rea mea... 'mi-e mai ușor sufletul”....

— „Dér gândesce” țice sora ei, „că
ce sfat ne dau părinții. Mărită-te după acel
marinar”.

— „Mulți se reîntorc însă, când lumea
ți credea pierduți. Au venit aprópe toți.
Dér pe el, care a trăit numai pentru fa-
milia sa, de ce nu l'ar ajuta bunul Dum-
neđu? De bună sémă va trebui să vină
acasă. Aprópe... Dér să vorbim despre alt-
ceva. Copiil vor sosi îndată acasă. Și lor
le merge din ți în ți tot mai rău, bieții.
De rëndul acesta n'am putut să le cumpér
nici jucării. Lui Ceppo nu pot să-i dau,
decât două părechii de nădrăguți. Cum am
și puté noi bietele femei să ne ferioim?
Drept, că ómenii bunii ne ajută, dér o ast-
fel de pâne e foarte amară...”

Țicând acestea drese focul în jurul
ólei, întinse pe masă o pânzătură albă, ca
néua, și așternu pentru șese persoane.

De-odată ciocni cine-va la ușă. Intră un
bărbat cam de 35 ani, înalt, musculos, și cu
obrajii arși de sóre. El își purta gluga pe
umeri. În mână avea un coș.

— „Bună séra Bacciccia”, țice Rosa,
sora mai tinără. „De bună sémă e foarte
bine la noi, că ne cauți și vii și pe acest
timp”.

— „Frumos mi-ar sta, decă m'ăși teme
și de-un vântuleț. Pescarul nici că bagă în
sémă așa ceva. Am prins raoi și mi-am
gândit, să vi-i aduc voué pe mâne; și așa
va fi Crăciun. Țeu nu merge, ca domni
să mănânce bucăturile cele mai bune, când
noi le prindem cu mare ostenală; nu merge
să fim ca calul cărciumarului: duce vinu,
dér ei bea numai apă. Gigia, étă, i-ai. Cel
puțin va fi bucuria la casa ta”.

— „Mulțamim de bunătate” răspuse
Gigia. „D-Ta tot-déuna ai o inimă așa de
bună față de noi. Dér ai face mai bine,
decă a-i vinde ce prinđi, căci nici d-ta nu
ești găzdac. Privesce ca și cum i-am fi
primit”.

Și voi să-i redea racii.

— „Decă nu-i primiți, mă supér rău.
Ți arunc mai bine în mare. Da, asta e așa
de adevérat, pe cum de cinstit e numele
meu Bacciccia”.

— „Bine déră” răspuse femeia „însă
cel puțin promite-mi, că ne ajuti să-i con-
sumăm”.

— „Voiú vedé acuși decă imi dați
scaun” țice arătând cu mâna la un scaun
din fruntea mesii.

*. Din opșorul „Vita Intima” Milan 1895,
de Cordelia (Virginia Treves).

pe timpurile feudalismului întunecat pentru populațiunea română din Transilvania. Conferențiarul n'a întrelăsat mai departe a face cunoscută și legea nedreptă de presă, pantentele cu cari suntem isbiți și loviți noi Românii Ardeleni, și ilustră prin exemple vii, cum înțeleg să aplice guvernele unguresci „libertatea pressei“ față de țăriștii români. Arată apoi cum guvernul și societate maghiară s'au pus cu tot adinsul să maghiarizeze pe Români, impunându-le cu sila o limbă sâracă în expresii, aspră și afară din cale greoie. Făcând o scurtă icônă a aspirațiunilor maghiare, cari vor să-și estindă influența până la Kiev în Rusia. Dér ei vor trebui să cadă cu astfel de esagerate aspirațiuni, căci dreptul și misiunea de-a răspândi cultura în Orient nu este a Maghiarilor, ci a Românilor. — Foile unguresci, luând notiță despre această conferență, injură mai întâiu pe amicul nostru *Ocășianu*, cum li-e obiceiul, apoi dau expresii supărării lor, că „națiunea cavalerescă“ éráș și hulită și vorbită de réu în Apusul luminat. Asupra acestei conferențe vom reveni mai pe larg în numărul de mâne.

CRONICA POLITICĂ.

— 6 (18) Iunie.

Un fapt politic de cea mai mare însemnătate actuală se anunță din Paris, care varsă o mare lumină asupra raporturilor dintre Franța și Rusia. Ambasadorul rusesc din Paris, contele *Mohrenheim* a comunicat ministrului francez de externe *Hanotaux*, că din Petersburg a sosit un curier special, care a adus președintelui Republicii Faure un autograf al Țarului Nicolae II, dimpreună cu ordinul *St. Andrei*. Autograful și ordinul s'au predat ieri, 17 Iunie, președintelui Republicii de cătră *Mohrenheim*, asistând toți membri ambasadei rusesci. Faptul acesta e comentat de foile franceze, ca un mare act politic, mai ales acum în ajunul sârbărilor dela Kiel, vrând să arate prin această Țară, că Franța nu stă singură, nu e izolată, ci că are alături în bine și în réu pe Rusia.

Ministrul unguresc de interne *Perczel* a făcut zilele acestea o declarațiune asupra reformei administrațiunii. Reîntorcându-se dela Viena la Pojun, a fost salutat aci atât din partea primarului orașenesc, cât și a vice-spanului comitatului Pojun. În răspunsul dat ambilor vorbitori, ministrul li-a pus acestora în vedere, că reforma administrațiunii va forma primul obiect de discuțiune în proxima sesiune a dietei, adăugând, că prin noua reformă drepturile de autonomiă ale comitatelor vor rămâne în multe privințe neatînse.

Liberalii germani sunt foarte nemulțămiiți cu ținuta *Cehilor*, și cu deosebire nu-și

pot ascunde supărarea lor contră *Polonilor*. Mai ales se descarcă această supărare în diarele străine, cari stau la dispozițiunea stângei. Astfel într'o corespondență din Viena, publicată în „*Kölnische Zeitung*“ se dice, că pe când în Austria *Cehii* și *Polonii* își pot manifesta aspirațiunile lor naționale cu mult mai tare, decât interesele sociale, liberale sau alte interese de partid, pe atunci Germanii austriaci trebuie să-și apere înainte de toate interesele lor naționale, decât nu voiesc să fiă espuși batjocurei lumii. Mai ales *Polonii* sunt aceia, cari acum nemulțămiiți singur numai cu *exploatarea Austriei în favorul Schlachtei* și a *Galiției*, își validitează acuma *supremația lor* față cu germanismul chiar și în țerile alpine și în Silesia. *Cutezanța Galițianilor ar trebui să pună pe gânduri pe Germanii din Austria.*

Corespondentul din Belgrad al lui „*Magyarország*“ împărtășește numitei foine sciri sensaționale asupra stărilor din Serbia. El dice, că sub pretextul manevrelor, s'au mobilizat trupele din Timok, Niș și Morava, ér reserva a fost convocată la arme pe-o durată de 20 zile. Cu mobilizarea această ar sta în legătură și ultima viziță a regelui Alexandru la Sabaç, și se crede, că tot sub pretextul manevrelor, vor fi mobilizate și trupele de-alungul graniței bosniace. Guvernul sârbesc, dice mai departe corespondentul numitei foi, a urgitat trimiterea celor 60,000 puscii, ce le-a cumpărat astă-primăveră din Franța. De asemenea și guvernul bulgar, tot sub titlul de manevre, a mobilizat corpurile de armată din Sofia, Slivno și Filipopol, ér *Turcia* își concentrează armata în Macedonia.

Din Sofia primesce diarul „*Kölnische Zeitung*“ o soire interesantă. Ministrul de externe bulgar adevă, să se fi exprimat cătră mai mulți reprezentanți diplomatici de ai statelor europene, că incurcătura cestiunei armene pôte aduce pe guvernul bulgar în poziția, ca, erupând voința poporului, să fiă mânat la o *rezolvare în cestiunea macedonéna*. După-ce guvernul nu e în stare să se opună, ușor se pot repeta evenimentele din 1885, când poporul a dus cu puterea pe guvern cu sine. Forțe ușor se pôte deci întâmpla, că armata bulgară va fi silită să intre în Macedonia. La acestea „*Köln. Zeit.*“ observă, că nu zace nici decum în interesul Europei să se încurce prin politica grandomană a micului principat într'o catastrofă, și Bulgaria va face esperiențe foarte curioase, decât va proba astfel de încercări aventuriere.

Din incidentul festivităților dela Kiel, diarul german „*Norddeutsche Allgemeine Zeitung*“ publică un articol, în care discută asupra puterii maritime a *monarhiei austro-ungare*. Numitul diar dice, că idea

conducătoare, care se vede aplicată la toate reformele, ce s'au introdus în timpul mai recent la marina de rebel austriacă, este de-a apăra țărmurile adriatice astfel, ca defensivă să se transpună pe însăși marea și nu pe fortificațiunile de pe uscat. Deosebitele vapore austriace s'au provădut cu armele cele mai corespundătoare și mai moderne, deore-ce marina austriacă va fi eventual chemată a lua parte la o acțiune în marea mediterană. Cee drept, flota austriacă singură n'ar puté da pept cu flota franceză, séu cu cea italiană, dér împreună cu flota italiană ar puté sta față cu puterea maritimă a Franciei.

Slăbiciunile și miseriile dualismului.

Diarul „*Parlamentar*“ din Viena publică sub acest titlu un interesant, mic și scurt studiu politic, séu am puté dice și reflexiuni politice, pe cari pentru momentuositatea lor le reproducem aci:

I

Cum au ajuns Maghiarii în Austria la acea potență, pe care ei în fapt o reprezintă, această o înțelege numai omul, care singur numai din depărtare cunoște ființa și natura maghiarismului. El își închipuiesc sub maghiarism jumătate din monarhia habsburgică, cu cel puțin 15 milioane suflete ale unui popor de călăreți viteji, cari în tot momentul pot declara rebel Austriei și pot să se facă un stat neatârnat; crede, că maghiarismul este o mare putere, care numai din lealitate cavalerescă permite să i-se mai adăogă ca codă cuvântul „austriac“; și din acestea își esplică respectul colosal și poziția modestă, care se observă dincăce de Leitha, și mai ales în Viena, față cu Maghiarii. Intre patru ochi, chiar și Maghiarii trebuie să ridă de această șarlataniă, ce o fac ei și ce se face cu ei, și trebuie să recunoască, că ei numai în Austria pot juca rolul, în care îi vedem; că ei, decât ar sta sub spectrul Germaniei, séu al Rusiei, n'ar puté ocupa nici a suta parte din evenimentele zilnice. Numai slăbiciunea internă a Austriei pôte să producă un astfel de raport nenatural, și, judecând orî ca amic, orî ca inamic al imperiului, raportul Maghiarilor față cu întreaga monarhie tot-deuna va trebui să fiă declarat, ca un *simptom de bolă*. Austria dansază cu Maghiarii, pentru-ca să ascundă miseria, în care se află împreună cu ei.

Bach studiase din fundament slăbiciunile elementului maghiar, durere, numai în interesul absolutismului; în perioada următoare constituțională însă, nu s'a mai aflat nici un bărbat, care pe baza cunoștinței precise a raporturilor ungare, să fi sprijinit dreptul constituțional, ca acesta să se și valideze. Ignoranța deplorabilă, cu care a început *Beust* reorganizarea monarhiei, a amorțit pôte pentru tot-deune statul, și cu îngrijire părintească a făcut mușama din toate slăbiciunile, cari ar fi fost în stare, să

țină pe Maghiarii între marginile îndreptățite ale influenței lor. Din acel timp a devenit în Viena modă politică, de-a ascunde și acoperi toate golurile Maghiarilor, și de a-se deșosi pe sine în locul lor, astfel încât pe încetul Nemții au primit convingerea, că pe Maghiarii nici nu-i mai pot apuca de scurt, și că trebuie să se simtă fericii de-a puté trăi împreună cu ei în dependență prietenească și de a-le recunoște Maghiarilor, între toate împrejurările, supremația politică peste Austria.

După ce deci din timpurile lui *Bach* încôce nimeni nu și-a luat osteneala, de-a studia firea maghiară, de aceea trebuie să relevăm din nou cestiunea. Coperișul de sticlă al dualismului, sub care stă ascunsă „preponderanța“ maghiară, e foarte subțire, și foarte ușor se pôte vedé prin el, că Maghiarii numai decât, privesc dualismul amenințat, de câte ori Austria voiesc să se mărescă, să se estindă. Acesta de sigur este cea mai aspră judecată de condamnare adusă contra dualismului din partea reprezentanților de căpeteniă a formei de stat dualistice! Căci ce fel de constituțiă este aceea, care nu permite o estindere a statului? O astfel de constituțiă e o clădire nenaturală, artificială, deorece fiă-care stat și fiă-care popor are un simț natural de a-se espande, și atât natura individului, cât și cea a comunității, a obștei, tinde la espansiune. Ori voiesc Maghiarii să dovedescă, că dualismul pentru aceea există, ca să părădă țări? Cumcă posedă necapabilitatea și neputința de-a câștiga țări, ei înșiși și o afirmă. Nici odată apărătorii unui sistem de guvernare nu au făcut acestuia mai réu serviciu, ca Maghiarii sistemului dualistic, reprezentat prin ei, atunci, când afirmă, că un stat, care e domnit de această formă de guvernare, sémână unei mumie, căreia nu-i este permis a-se mișca, ca nu cum-va să spargă coperișul de sticlă sub care se află.

Situația din Austria.

Din Viena se scrie, că toate foile sunt de acord a susține, că chiar și decât s'ar rezolva afacerea-Cilli în ore care mod totuși și atunci situația de aci ar fi nesuportabilă. Sunt nenumărate cestiuni, asupra cărora coalițiunea nu se pôte uni în vederi.

Partida clericală austriacă face tot posibilul, ca să împiedece reforma electorală, și în toate afacerile mai de ceva Dómne ajută *Hohenwart* ține să-și arete puterea. Că ce mare influență are *Hohenwart* și partida lui asupra mersului afacerilor, se vede și din cestiunea gimnasiunii din Cilli, în care rolul important îl duce clubul-polon, care în tot momentul pôte să frângă capul adversarului prin ținuta sa conșcie și obstinată la un principiu de luptă, séu la o vedere politică, ce ș'a însușit-o.

— „Scii dór, că locul bietului Pippo nu-i iertat să-l ocupe altul. Pe cum ved, nu vréi să primesci invitarea noastră.“

— „Tot sperezi încă, că țî-se va reîntorce acasă bărbatul? După șese ani? Așa-i, că nici Gianni nu s'a reîntors? Nici de urma lui Piero nu s'a dat? Scumpa mea Gligia, marea nu s'a obișnuit a reda, ceea ce a luat odată.“

— „Dér decât totuși? Inse la locul acela nu pun pe nime. Locul acesta e al lui. Pôte, că speranța mea e deșartă. Totuși sper, până trăesc.“

— „Când aud așa ceva dela tine, tot-deuna mă infuriez. Țî spun și acum, că n'ai inimă. Țî-ar puté inse veni în minte, că eu te-am iubit mai înainte, decum te-a luat Pippo de nevastă, inse ochiul tîu s'a lipit de el. Așa-i, că de atunci n'am dîs nimic? Te-ai măritat după el și eu n'am olințit nimic din gură. Te-am închis aici—continuă *Bacciccia* arătând spre piept—când ai devenit soțiă, am plecat într'o cale lungă, precum scii. Alt-fel mi-s'ar fi rupt inima. Când m'am reîntors acasă, voi erați fericii. Lui Pippo am ținut să nu-i fac supărări, căci tot-deuna mi-a fost bun priet-

tin. Am renunțat dér la tine. Acum inse ești liberă éráș, m'ai puté face fericit. Trebuie bărbat la casă și poți s'o scii, că eu te ador, ca pe vergura fecioră; țî-aiși iubi copiii, ca și când ar fi ai mei.“

— „Destul!“ îl intrerupse *Gigia*. „Tote-s înzadar. Eu nu iubesc, decât un singur bărbat. În inima mea n'am loc pentru altul.“

Dicând acestea intră pe câte-va momente în altă odaia.

— „Sărman *Bacciccia*“, dîse *Rosa*. „Ori-ce vorbă e în pagubă aici. Nu se gândesc decât la bărbatul séu, deși nu se pôte scii, că trăesc ore, séu a murit. Nu te mai gândi déră la sora mea. În cele din urmă mai sunt destule femei. Vei afla între ele una, care te-ar iubi cum meriți.“

— „Eu inse, afară de ea, nu vréu să mă gândesc la alta.“

Intr'acestea *Gigia* intră éráș în odaia cu drăguții ei copilași, cari fugeau acum la mamă, acum la *Rosa*, apoi la óspe. În mâni aveau buchete de flori, pe cari le puseră în câte-un pahar.

— „Ved, aici șede cineva în locul tăcutului nostru“, dîse fetița.

— „O, de-ar fi aici mâne la sârbă-tore!“ răspuse băiatul. Apoi întorcându-se cătră mamă-sa dîse:

— „Așa-i, că cetim aci scrisoarea tatei?“ El ne scrie despre multe jucării frumoase.“

— „Ce nu-ți mai vine minte, răspunse *Rosa*. „Decă cetim acea scrisoară, nici unul nu vom lua o bucatură, vom plânge cu toții.“

— „Dér mie imi cade așa de bine s'o cetesc“ dîse *Gigia*. „Ved, *Bacciccia*, scrisoarea acesta am primit-o tocmai acum sunt șese ani. Tot-deuna în ajunul Crăciunului am obișnuit s'o cetesc copiilor. Cu astfel de ocașuni imi închipuiesc, că mi-a adus-o factorul postal tocmai în acest moment, că bărbatul meu se află încă în viață și de bună sémă va trebui să vină acasă. Scrisoarea acesta e cea din urmă dela el. Ea este cea mai scumpă comoră a mea. Dér așteptă numai, ascult-o până n fine, căci se face în ea amintire și despre tine.“

Dicând acestea, intră în cealaltă odaia, deschise un crinișor și scose dintr'o cutia o scrisoară mototolită. O desfăcu cu mare evlavie și a dat-o băiatului, ca s'o cetescă.

— „Cetesc, tu umblă în școlă, și

ceti mai bine decât mine; grijesc inse, să n'o rupi. Ér acum“ dîse cătră ceilalți „să ascultăm!“

Băiatul încep să cetescă: „Dulcea și buna mea soțiă! Mult mi-am sdorbit capul să scii, cum ai puté să primesci de Crăciun scrisoarea acesta. Acuși imi vei spune, decât am socotit bine. De când te-am luat în căsătorie, acum se întâmplă întâiași dată, că nu petrecem împreună această sfântă zi. Greu cade sufletului meu acesta. Și ieri mi-a venit minte mica noastră odaia. E plină cu flori, ca o grădină. Masa e așternută cu pânzătură albă. Am oina împreună cu copiii, copan, șuncă și vin. Tristeța mă cuprinde, când mă gândesc, cât de departe sunt de voi, nu mă pot mișca de pe corabiă, nu ved decât cerul și marea. Soții mei încă sunt așa de triști, ca și mine, pentru-că nici ei nu pot fi acasă. Aprópe era se injur pe *Dumnezeu*, inse tocmai în acel moment trecu pe lângă mine d-l căpitan. Ved, cât de avut este el, și totuși nu pôte fi de Crăciun acasă cu nevastă-sa. I-am vedut nevasta, când am plecat. Plângea sărmana femeia, cum curge o plôia repede; m'a durut inima. Atunci mi-am reamintit îndată, că decât căpitanul nostru este aici cu noi—

Ne mai spun foile din Viena, că Sâmbăta trecută s'a ținut în mai multe rânduri consiliu de ministri, în care s'a discutat modulatoriu, cum s'ar putea cere un nou provisoriu de budget, budgetul de pe anul acesta nefiind încă trecut prin desbaterea camerei. Cestiunea aceasta este una din cele mai ardente, și asupra ei trebuie să se discute mai înainte chiar de ce guvernul actual s'ar vedea nevoit a-și da dimisia. Va trebui să se facă deci un proiect de natura aceasta, care să se înainteze monarhului de-odată cu demisiunea.

Două modalități se crede, că ar fi profitabile. Modulul acesta este un provisoriu mai lung dela parlament, însă cu învoirea Coronei. Parlamentul l'ar admite și camera și-ar amâna îndată ședințele. De altă parte însă se poate și aceea, că guvernul după ce și-ar da dimisia, ar primi mandat pentru conducerea mai departe a afacerilor și ast-fel ar continua desbaterea budgetului. În cazul acesta toți membrii de încredere ai partidelor din cameră ar fi convocați la o conferință, cu scop, ca guvernul să afle, dacă poate conta la votarea budgetului. În conferința aceasta ar fi reprezentate toate partidele din opoziție. Se crede însă, că conferința aceasta n'ar duce la nici un sfârșit deoarece majoritatea s'ar lovi cu minoritatea în cestiunea-Cilli. Cel mai cuminat lucru d'ar fi, cererea unui provisoriu.

De alt-fel scirile despre disolvarea camerei au amuțit de-o camdată. Ministerul actual nu va pune la nici un cas această cestiune, ci în zilele proxime își va da dimisia.

O telegramă cu dată de 16 Iunie spune, că contele *Badeni* a fost primit în audiență mai lungă de câtră Majestatea Sa.

Sôrtea Germanilor din Austro-Ungaria.

Diarul german „*Kreuz-Zeitung*” publică în numărul său de alaltăieri un articol, în care vorbind despre sôrtea germanismului în Austro-Ungaria, dice între altele următoarele:

Pe când mai înainte *Pesta* și alte orașe aveau colorit german și *Praga* putea fi numită germană, astăzi germanismul este scos din tot locul. Cei dintâi își ridică capul Maghiarii și contele *Beust* le dădu libertatea. După părerea sa, în Ostul monarhiei trebuiau să domnescă Maghiarii, ăr în Vest Germanii. Astăzi în realitate Ostul îl domnesc Maghiarii, în Vest însă s'a ridicat slavismul și a minorizat pe Germanii.

Mai puternic s'a ridicat „leul cehic”; poporul boem, care mai înainte în cea mai mare parte era germanizat, acuma și-a recăștigat însă cu totul naționalitatea și limba. Conform datelor oficiale, în Cisleithania

și el e om bogat, — eu încă trebuie să renunț la bucuria aceea. Pe viitor vom serba împreună Crăciunul, decât Dumnezeu ne va da viață. Ași avé să-ți spun așa de multe, draga mea! Am umblat multă lume până acum, pe uscat însă nu prea umblu, fiindcă am puțin bani de cheltuit. Apoi mie mi-se pare, că Genua este cel mai frumos oraș din lume. Ți voi istorisi acūși, câte vifore am înfruntat. Gândeam atunci, că nu v'ei vedé nici odată. Nu sciam unde ne stă capul. Une-ori mi-se părea, că s'a deschis marea, vrând să ne înghită pe toți; alte-ori corabia noastră umbla așa de sus pe vârful valurilor, încât îmi închipuiam, că se poate să ne acățăm de cornul lunei. Eu mi-am recomandat sufletul în grija lui Isus, m'am rugat lui și vergurei ferioite, apoi mi-am închis ochii, să nu mai ved nimic. Dér totuși te-am vădut pe tine și pe miteții noștri. Am înv'etat dela un tovarăș, că deși n'ar vedé, ce se întâmplă acasă, să ne închidem ochii. Ii mulțămesc de acest sfat bun“.

(Va urma).

sunt mai puternici Slavii, decât Cehii, Slovenii, Polonii, Rutenii etc., decât Germanii, și va veni probabil încă și acel timp, când ei își vor elupa chiar și preponderanța regională.

Intre ast-fel de împrejurări nici nu se poate cugeta la o rupere a Germanilor dela Austria și la încorporarea lor la Germania, căci Cisleithania din ce în ce tot mai mult devine o diasporă națională. Cehii deja umplu cu masele lor Viena, și în scurt timp nu vor mai fi nici provincii curat germane, nici curat slave. Germania însă, care încă n'a mistuit (!) pe Francesii, Polonii și Danezii, cu atât mai puțin ar putea astăzi să înghită împreună cu Germanii austriaci încă și câte-va milioane de Cehi.

Acestea, ca un exemplu de șovinism german, pentru-ca compatrioții noștri maghiari să nu se potă mândri, că numai ei singuri merită predicatul de șoviniști.

SCIRILE ȚILEI.

— 6 (18) Iunie.

Alte persecuțiuni. Din Arad se știe, că camera advocațională de-acolo a pus sub acușare și a pornit cercetare disciplinară în contra d-lor advocați *Aurel Suciu* din Arad și *Mihail Velicui* din Chișineu, cari fuseseră osândiți în procesul Memorandumului. Ca „motiv” se aduce împrejurarea, că în urma sentinței condamnatore, amintirii advocați au fost opriți dela exerciciul avocaturii și că „în rolul anti-constituțional și nepatriotic (!), ce l'au avut, s'au folosit de calitatea lor de advocați.

— 0 —

Răsvărire în contra legii poliției de câmp. Introducerea noii legi, privitoare la poliția de câmp, amărește atât de mult populația agricolă de rând, încât nu odată locuitorii singuraticelor comune s'au răsvărit în mod formal în contra ei. O asemenea răsvărire se știe, că s'a întâmplat acum de curând și în comuna Cheț din Bihor, unde locuitorii asediază casa notarului și oerură, între amenințări, să ia la protocol plângerile lor. Notarul, de frică, se învo și luă la protocol, că „locuitorii comunei nu vor să se supună legii poliției și ordinației privitoare la aplicarea aceleia, nu le recunosc ca obligătoare pentru ei, și vor face tot ce le stă în putință pentru a împedea esecutarea lor” etc. Autoritățile superioare au pus la cale mari cercetări în cestiunea aceasta.

— 0 —

De necrețut. „*Erdélyi Hirado*” publică o corespondență datată din Arad, în care se spun lucruri de necrețut. Se dice adică, că preotul român gr. or. din Pelul mare (*Nagy-Pél*), în comit. Aradului, cu numele *George Petrovic*, s'ar fi dus în ziua de 14 Iunie n. o. la inspectorul unguresc de școle din Arad, căruia s'ar fi înaintat o plângere în contra învățătorului din comuna sa, Ștefan Leucuța, pe care s'ar fi pîrit, cum dice fôia ungurescă, „nu numai pentru fapte nepatriotice anti-constituționale, ci și pentru crima grelei vătămări trupesci, cerând a se porni cercetare în contra lui, atât din partea procuraturii, cât și din partea administrației comitatense”. Fapta „nepatriotică, anti-constituțională” constă în aceea, că învățătorul Leucuța a colectat 70 fl., dintre cari 33 fl. s'ar fi luat din lada bisericeii, fără școirea preotului, ca președinte al comitetului parochial. Bani aceștia s'ar fi predat apoi părintelui Mangra pentru a-i întrebuința la acoperirea cheltuelilor făcute cu procesul Memorandumului. „Grăua vătămări trupescă” ar consta în aceea, că învățătorul ar fi bătut pe niște școlari ai săi. Las', că din însuși cuprinsul corespondenței unguresce apare tendința vedită, de-a calumnia prin minciuni, d'ar nici nu ne este cu putință de-a presupune despre un preot român, că ar fi capabil de-asemeni denunțări miserabile. Forul competent pentru astfel de plângeri ar fi exclusiv Consistorul din Arad, de-a căruia diecesă se ține parochia din vorbă. Un preot, care ar ignora forul său competent și ar recurge cu astfel de acușări

mișelesc la autorități străine, n'ar merita să mai servescă la altarul unei biserici românești nici un moment.

SCIRI ULTIME.

Viena, 17 Iunie. Demisiunea ministerului *Windischgraetz* se consideră aici ca fapt împlinit. Omul situației este ađi contele *Badeni*, locțiitor în Galiția. *Badeni* fiind de origine Polon, se pare că acum în mâna Polonilor a ajuns deslegarea viitoarelor probleme ale statului. O coaliție între Poloni și Germanii e probabilă, chiar și la alcătuirea noului cabinet. Contrar acestora vor fi Slovenii din clubul-Hohenwart și conservatorii.

Viena, 17 Iunie. Monarhul a primit ieri, afară de ministru președinte *Windischgraetz*, și pe contele *Goluchowski* în audiență. *Windischgraetz* a fost în poziția de-a raporta monarhului despre hotărârile consiliului de miniștri de ieri, cari culmină în părerea, că cabinetul, având în vedere lămurirea situației politice, crede oportun a-și da dimisia.

„*Fremdenblatt*” anunță, că ministerul a luat hotărârea, că decât stanga germană rămâne pe lângă intenția de a eși din coaliție, va cere dela Majestatea Sa primirea demisiunii.

Ca viitori miniștri președinti se amintesc contele *Leo Thun*, locțiitor în Boemia, și actualul președinte al parlamentului, br. *Chlumetzky*. Despre Plener se crede, că va rămâne în noul cabinet, *Wurmbrandt* însă la nici un cas nu.

Belgrad, 17 Iunie. Radicalul „*Odjek*” și „*Mali Journal*” urgiteză de săptămâni de zile investigația contra directorului temniței din Pocerovač, existând bănuiala, că osândiții în procesul-Cebinač, sunt ispițiți a fi invenați prin mîncări. Bănuiala aceasta e cu atât mai întemeiată, căci cei mai periculoși membri ai partidei radicale, *Tajšići Ranko* și profesorul *Rujčić*, cari încă au participat în conjurație, s'au bolnăvit dintr'odată greu în numita temniță, așa, că regele i-a agrafiat. La provocarea presei, guvernul a ordonat a anchetă și, ieri au fost ascultați cei doi osândiți agrafiați, cari susțin hotărît, că mîncările prizonierilor politici sunt mestecate cu venin, procedură rămasă încă de pe timpul regimului lui *Milan*. „*Mali Journal*” publică senzaționala știre, că profesorul *Rujčić* a murit deja.

Constantinopol, 17 Iunie. Pôrta a trimis câtră toate puterile o notă-circulară în care protesteză contra hotărârii Rusiei, de a trimite o flotă în Djeddah, care și-ar lua calea prin Dardanelle.

Sciri telegrafice.

Viena, 18 Iunie. Demisiunea cabinetului austriac s'a așteptat pe astăzi înainte de ameză.

Majestatea Sa a primit ieri în audiență mai multe persoane însemnate politice.

Ca următor al ministrului-președinte *Windischgraetz* se amintesc contele *Badeni* și contele *Thun*.

NECROLOG. *George Pap de Băscăci*, în numele său și al familiei sale, cu inima frântă de durere anunță, că iubita sa soție și îngrijitoare mamă

Maria Pap de Băscăci — *Losonci*, în 11 Iunie a. o. s'era la 6½ ore, după împărțirea cu santele sacrameinte, în etate de 69 ani, în al 34 an al fericitei sale căsătorii, după lungi și grele suferințe, a răposat în Domnul.

Imormântarea va fi, după ritual greco-cat. Joi, la 13 Iunie d. a. la 4 ore.

Sânta liturgiă pentru repausul sufletului se va celebra Vineri, în 14 Iunie, dimineața la 9 ore în biserica greco-catolică din Băscăci.

Băscăci, 11 Iunie 1895.

DIVERSE.

Coda de p'ar a Chinesilor. Din Sudul Chinei a sosit la împăratul chinezesc din Peking o mare rugare, în care se cere unele reforme, și între altele delăturarea usului de a purta p'arul în formă de coda. Pretensiunea aceasta nu este așa de neînsemnată, cum se pare. Rugarea vine, cum am șis, din Sud, adică din China Chinesilor, și nu din Nord, care este China Mandșurilor. Împăratul, cum se știe, este Mandșu, și seminția aceasta introduse coda de p'ar în China atunci, când o cuceri. S'au pus pedepsele cele mai grele pe capul acolora, cari ar cuteza să-și lapede coda. În fine datina de-a purta coda de p'ar, atât de urgisită de popor, s'a înrădăcinat, și coda a devenit cu încetul obiect al mândriei și al adorării. Este știut, că Chinesii mai bucuroși își jertesc viața, decât să-și taie coda de p'ar din cap. Deocă acum chiar înșiși Chinesii cer delăturarea codei, împrejurarea aceasta dă dovadă despre o schimbare colosală în vederile poporului. Delăturarea acestei datini mandșurice poate să aducă cu sine chiar și căderea dinastiei Mandșu.

Drumul de fer transiberian. Construirea drumului de fer transiberian va fi de sigur una din operele cele mai mărețe ale epocii noastre. Grație acestei mari căi ferate, a cărei lungime va fi de peste 7600 kilometri, se va putea străbate în 15 zile drumul dela Petersburg până în Japonia. Linia e împărțită în trei secțiuni, ale căror lucrări urmăză cu mare activitate sub auspiciile împăratului însuși. „*Revista Științifică* consacra acestei lucrări uriașe o notă amănunțită de cel mai mare interes. Nu e trebunță să insistăm asupra importanței politice și economice a operei gigantice a cărei realizare o urmăresc Rușii cu o tenacitate și o energiă care-i onorează. Se poate ca această influință să nu se prea întindă asupra traficului mărfurilor grele, care caută pretutindeni prețuri reduse și care în mare parte vor preferi calea maritimă. Dér sunt mărfuri, cum e celiul și mătasea spre pildă, cari pot suporta prețuri de transport mai ridicate și cari au interes să părăsescă calea maritimă pentru calea ferată. Drumul de fier, în fine, va absorbi fără îndoială cea mai mare parte din traficul călătorilor și al coletelor poștale. Trecerea din Shanghai în Europa prin Vladivostok se va face de aci încolo în 20 de zile, de unde până aci, prin canalul Suez, trebuia 45 de zile, și prin Transpacific 53.

Literatură.

A apărut Nr. 11 din anul al doilea al revistei ilustrate pentru familie „*Vatra*”, având următorul sumar: O familie domnescă în exiliu (urmăre și fine), de *Neculai Iorga*; Zestrea, de *Guy de Maupassant*, Tr. de C. Ramură; Sburătoare, de *Ion Brăzu*; Unei visătoare, poezie de *Ion Țicudianu*; Paroidul, de *Guy de Maupassant*, Tr. de C. Ramură; Nora, dramă în trei acte, de *Henric Ibsen* (urmăre) Tr. de B. Marian; Dela sat, poezie de *Maria Cunțan*; Majoratul, de *Hoffmann*, (urmăre și fine) Tr. de C. Ramură; Fel de fel, de * *. Ilustrațiile: Cădută!; La rugăciune; După culise; Chopin; O telegramă; Mănăstirea Voronețu; Tinere Japonese la recolta celiului.

În tipografia arhiepiscopescă *Silvestru Morariu-Andrievič* din Cernăuți (Bucovina) a apărut: Carte de citire pentru cursul de repetiție, de *Nicolae Ieremievič Dubcu*, învățător la școala de aplicație a pedagogului i. r. în Cernăuți. Cartea conține 117 bucăți de citire alese, de diferiți scriitori buni. Prețul unui exemplar de 260 pag. format mare costă numai 80 cr., legat l. fl.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 17 Iunie 1895.

Table with 2 columns: Item description (e.g., Renta ung. de aur 4%, Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%) and Value.

Nr. 7074-1895.

PUBLICAȚIUNE

Comuna orașenescă Brașov (in Ungaria) intenționează de a vinde per trupina venitul materialului de lemne pro 1893, până inclusive 1895 din pădurile de pe teritoriul Săcelelor, și anume:

1. In revierul Cernat „in partea de

pădure „David Marton-völgye“ 1067 m³ lemne de fag și 3756 m³ lemne de brad.

2. In partea de pădure, „Kiság“ (cercul Satulung) 15399 m³ lemne de fag.

3. In revierul „Zizin“ in partea de pădure „Sugó“ 1272 m³ lemne de fag, și 925 m³ lemne de brad; in partea de pădure „Tejkó“ 1397 m³ lemne de fag, și 1118 m³ lemne de brad; in partea de pădure „Nagy sugó patak“ 694 m³ lemne de fag, și 1050 m³ lemne de brad.

Condițiunile de oferte și de acele contractuale se află la oficiul orașenesc forestieral spre examinare in decursul orelor oficiose.

Oferenții au de a-și așterne ofertele provădute cu timbru de 50 cr., cel mult până in 4 Iulie a. c. înainte de prânz la 12 ore la primarul orașului Brașov. In ofert are de a se aminti in cifre și litere suma ce se oferă pentru metrul cubic a lemnului de fag și de brad și tot-deodată dechierațiunea, cumcă oferentului i sunt cunoscute condițiunile de oferte și acele contractuale și că se supune lor necondiționat.

Ofertele au de a conține un vadiu de 3% din suma oferată; acest vadiu se pôte estinde atât asupra întregului material de lemne, cât și asupra singuraticelor părți de pădure. — Numele și locuința oferentului au de a se aminti cu acuratețã.

Deschiderea ofertelor va avé loc in 4 Iulie a. c. după prânz la 3 ore in biroul primariului.

Brașov, 8 Iunie 1895.

725,1-3 Magistratul orașenesc.

Anunțuri (insertiuni și reclame)

Suntă a se adresa subscribe, administrațiunii. In cazul publicării unui anunț mai mult de odată se face scădământu, care cresce cu câtu publicarea se face mai de multe-ori.

Administrațiunea „Gazeta Transilvaniei.“

Cursul pieței Brașov.

Din 18 Iunie 1895.

Table with 3 columns: Item description (e.g., Banonote rom. Camp., Argint român. Camp.), Unit (Vënd.), and Price.

Advertisement for ELIXIRUL GODINEAU, featuring text: Marea Descoperire a Veacului, ELIXIRUL GODINEAU este singurul leac (fără nici o primejdie) in contra Neputinței. Vindecarea anemicilor, a Sleiștilor, etc. INTINERIREA ȘI PRELUNGIREA VIETEI.

AVIS!

Prenumerățiunile la Gazeta Transilvaniei se potú face și reînvi ori și când dela 1-ma și 15 a fiã-cărei luni.

Domnii abonați se binevoiască a arăta in deosebi, când voiesc ca espedarea se li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonează din nou, se binevoiască a scrie adresa lămurit și se arate și posta ultimã.

Administraț. „Gaz. Trans.“

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale cãii ferate de stat r. u. valabil din 1 Mai 1895.

Main railway schedule table with multiple sections: Budapesta - Predeal, Ghiriș - Turda, Copșa-mică - Sibiu - Avrigă - Făgăraș, Simeria (Pisk) - Hunedóra, Brașov - Zărnești, Mureș-Ludoș - Bistrița, Arad - Timișoara, Careii-mari - Zalău, Sighișoara - Odorhei-săcuesc.

Nota: Orelé însemnate in stânga stațiunilor sunt a se ceti de sus in jos, cele însemnate in dreapta de jos in sus. — Numerii încadrați cu linii mai negre însemnăzã orelé de nôpte.